

Debatt·KULTUR·Kritik

Bartholdy vänder sig mot danska präster, som från-känner både MRA och Billy Graham kristen tro. Men är ett sådant yttrande av enstaka kristna människor karakteristiskt för det kristna ställningstagandet såväl i förhållande till Billy Grahams gärning som till MRA i den mån man står undrande över MRA:s utveckling? — Ligger det inte tvärtom så till att den överväldigande majoriteten inom alla protestantiska samfund med stor och växande tacksamhet tagit emot och anslutit sig till Billy Grahams väckelserop under det att många av just sådana troende som känner stor tacksamhet även mot den gamla Oxfordrörelsen och tror på att Gud investerat ett mäktigt pund inom denna rörelse och dess grundare, dr Buchman, att just många av sådana kristna mer och mer börjat undra: Quo vadis, MRA-rörelse? — Och varför? — Svaret är enkelt och just en jämförelse mellan Billy Graham och MRA belyser situationen.

FRANK BUCHMAN är chef för rörelsen i Caux, som presenterades i en artikel i nr 249 av den danska inre missionens ledare, Christian Bartholdy, under rubriken »Berget som lockar alla folkslag» har utmanat regissören Herman Greid till en gensägelse. Har inte MRA blivit en rörelse utan Kristus?

som kastar människan tillbaka bakom Luthers och bakom Pauli så svårt tillkämpade insikt i människans oförmåga att uppnå det nya livet inom sig och att skapa det omkring sig i världen utan tro på Kristus och hänvändelse till Honom?

4) att man inom MRA — mest omedvetet — har hämtat ifrån Honom underbara etiska skatter, de »fyra Absoluterna», men med en ytterst farlig »blyghet» förtiger att dessa skatter enbart i Kristus Jesus med Honom och Hans hjälp kan användas på rätt sätt?

5) att man därigenom kommit i farlig närhet av dem som Herren själv kallar »tjuv och rövare» därför att de inte vill gå in »genom dörren utan stiger in någon annan väg?

MRA-information (11.6.54) förmedlar följande om MRA:s sammanfattande budskap och övertygelse: »Att försöka ena olika religioner på basis av en universell religion leder till förvirring och ett minimum av tro — likaväl som försök att ena människor på ba-

Moralisk upprustning med eller utan Kristus?

Av

Herman Greid

Men är det möjligt att i verkligheten undvika att se:

1) att just den även nämnda centrala förutsättningen till en sådan förvandling och nyskapelse av världen, nämligen »tron på att Gud genom Kristus» (och honom allena!) skall genomföra den aldrig ens omnämnas inom MRA?

2) att man tvärtom t. o. m. skyr att nämna Herrens namn, för att inte stöta bort folk som har en annan »åsikt» om Kristus Jesus?

3) att MRA mer och mer predikar en gärningsreligion

sis av en universell hudfärg skulle leda till en kompromiss till något slags allmänt smutsgrått».

Men är det verkligen för Kristus och de medvetna kristna frågan om att »ena» människorna genom en »kompromiss», en mischmasch-religion? Är det inte tvärtom så att Kristi budskap (och MRA:s budskap är ju erkänt Hans!) enbart visar vägen till dörren? Dörren är Han. Och framför

som skapar en ideologi i vilken alla (!) människor, oberoende av trosbekännelse och bakgrund finner sin högsta bestämelse».

Är sådana överord: »tjugofyra timmar om dygnet etc.», alltså även under den oundvikliga sömnens tid, att »alla människor... finner (i »dessa faktorer») sin högsta bestämelse», är sådana okontrollerade överord utan varje möjlighet till täckning inte ett farligt steg från sanningens väg? — Och »detta högsta mål: att omskapa världen» — visserligen under »Guds ledning», men — med egen kraft, den mänskliga kraften? — Och Kristi Jesu funktion i detta sammanhang? — Bortglömd? — Eller åsidosatt? — Överflödigt genom MRA:s funktion i världen? — Även för Gud?! — Kanske en ny »bortglömd faktor».

Man är frestad att tro att lärjungarna har missförstått sin gamle läromästare, dr Buchman. Men denne berättar ingående i sitt radiotal (4.6.54)

omskapad tack vare MRA:s verksamhet som tydligt identifieras med honom själv. Men var finns i detta tal ett enda ord om hans personliga ödmjuka och tacksamma bekännande till Herren Jesus Kristus och — Hans namn? — Visserligen är detta namn även i dag som Guds Sons namn för många en stötesten och för andra en dårskap.

MRA-rörelsen och dess rop till bot, bättring och helomvändelse har trängt in i kyrkans och många av kyrkans tjänares liv och medvetande som en väl-signerad väckarklockas maning. Och de kristnas och vår kyrkas liv behövs och behöver en väckarklocka, behöver på det allvarligaste väckas till ett med livet. Det är dessa faktorer om hur världen har börjat bli

rike kämpande liv. Men — lika nödvändigt behöver vi alla — och inte minst MRA-rörelsen — i dag kyrkans väckarklocka som ropar med obetingat fast och klar röst: moralisk upprustning? — Ja!! — Men — med Kristus och genom Kristus! Allt annat leder igen till fromt bedrägeri och illusion och över »enhet» och »framgång» av olika slag, slutligen till ny besvikelse, pessimism och nederlag.

Ty — utan Kristus försjun-ker vi — med eller mot vår vilja — men obönhörligt i, blir vi uppsugna av den stora ännu ack så starka fronten av »moraliska rörelser» som — var och en på sitt sätt — tro sig kunna omskapa världen och människan utan Kristus Jesus och hans outhärliga och utslagsgivande hjälp, en front som i sin ödesdigra grundhållning förenar den sekulariserade humanismens och de olika religiösa rörelsernas mångahanda fronter med bolsjevismens antikristliga mäktiga position som självsäker och självbelåten världs- och människo-omska-pare nr 1 utan Kristus.

Männe inte dr Buchman och MRA-rörelsen kommer i den farliga situation som den fiskare, vilken fått ett särskilt välsignat nät av Gud själv för att fånga många fiskar och dra upp dem till stranden — till Kristus. Och så skedde. Men då kom vedersakaren och viskade i fiskarens öra: — Du kan åstadkomma mycket mer, försök bara. Du är ju så stark. Och fiskaren tillverkade nu själv ett nytt och mycket större nät. Och nu kom många fler fiskar in i detta nya nät än förut i det gamla, fiskar av all möjlig storlek och olika slag. Men fiskaren märkte inte att förhållandet hade förändrats på ett mycket farligt sätt. Han drog nämligen inte längre upp fiskarna till — stranden, utan han drog mer och mer och utan att märka det av fiskarna in i deras element. Men han tittade bara fascinerat på de många fiskarna i sitt nät och märkte inte — livsfaran. Tills han genom Guds barmhärtiga försyn väcktes ur den dröm frestaren hade kastat honom in i. Då lämnade han hela nätet och rusade upp till stranden för att rädda sig själv. Ty vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själv.